

2. gr.

Stofnfé sjóðsins er öll jörðin Höskuldsstaðasel í Breiðdalshreppi, Suður-Múla-sýslu.

3. gr.

Tekjur sjóðsins eru árlegt afgjald af jörðinni, sem setja skal á vöxtu, svo og gjafir, sem sjóðnum kunna að berast.

Afkomendur Hóseasar Björnssonar og Marsiliu Ingibjargar Bessadóttur sitja fyrir um ábúð á jörðinni, en að þeim frágengnum skal öðrum afkomendum fyrrnefndra hjóna, Björns Eiríkssonar og Kristínar Marteinsdóttur, boðin jörðin til ábúðar. Að öðru leyti fer um byggingu jarðarinnar samkvæmt ábúðarlögum.

4. gr.

Þegar vaxtatekjur sjóðsins nema orðið kr. 2000.00 á ári, má árlega verja vöxtum sjóðsins til umbóta á jörðinni Höskuldsstaðaseli. Stjórn sjóðsins annast úthlutun vaxtanna, sem greiðist ábúanda Höskuldsstaðasels í hlutfalli við þær umbætur, sem gerðar hafa verið á jörðinni næsta ár á undan. Nú hafa, að dómi sjóðsstjórnar, engar þær umbætur verið gerðar neitt ár, sem ástæða þykir til að verðlauna og leggja þá vextirnir það ár við höfuðstólinn. Nú eru gerðar á einu ári óvenjumiklar umbætur á jörðinni og má þá verja til styrktar úr sjóðnum meira en eins árs vöxtum, er áður hafa verið lagðir við höfuðstólinn.

Til umbóta í þessu skuli teljast hvers konar framkvæmdir í jarðrækt og húsa-bætur, bæði íbúðarhúsa, útihúsa, raforkuframkvæmdir og skógrækt.

Þegar stjórn sjóðsins og ábúandi sjá fjárhagslega fært má sjóðurinn kaupa hús jarðarinnar svo og aðra jörð.

Um ábúðarrétt á hinni keyptu jörð fer samkvæmt reglum skipulagsskrárinnar.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skipa sóknarpresturinn í Breiðdal, hreppstjóri og oddviti hreppsnefndar. Skulu þeir hafa umsjón með jarðarhluta sjóðsins, sjá um byggingu hans og innheimtu jarðargjalda. Handbært fé skal ávaxta í Söfnunarsjóði Íslands.

6. gr.

Leita skal staðfestingar á skipulagsskrá þessari og hún birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

7. gr.

Með skipulagsskrá þessari er úr gildi felld skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Björns Eiríkssonar og Kristínar Marteinsdóttur frá Höskuldsstaðaseli í Breiðdal, nr. 30 frá 5. apríl 1961.

REGLUGERÐ

um sjóðfélaga Lífeyrissjóðs bænda og iðgjöld til sjóðsins.

1. gr.

Sjóðfélagar í Lífeyrissjóði bænda skulu vera, með þeim undantekningum, sem nefndar eru í 2. málsg., allir bændur á lögbýlum, sem þar eiga lögheimili og náð hafa 20 ára aldri fyrir lok næsta almanaksárs á undan, þar með taldir aðilar að félagsbúum. Séu hjón bæði talin bændur, skal aðeins annað þeirra talið sjóðfélagi,

og sama á við um sambúðarfólk. Berist sjóðnum ekki tilkynning um, hvernig aðild skuli háttað, eða séu hlutaðeigendur ekki sammála um það atriði, sker sjóðstjórn úr.

Heimilt er stjórn sjóðsins að veita bændum, sem ekki eiga lögheimili á lögbýlum sínum, aðild að sjóðnum, enda hafi þeir meiri hluta atvinnutekna sinna af búvöruframleiðslu. Þá er stjórninni heimilt að veita undanþágu frá þátttöku þeim bændum, sem eru sjóðfélagar í öðrum lífeyrissjóðum og hafa meiri hluta atvinnutekna sinna af öðru en búvöruframleiðslu.

Heimilt er stjórn sjóðsins að taka í tölu sjóðfélaga starfsmenn á lögbýlum, sem ráðnir eru til eins árs eða lengur, enda komi beiðni um slíkt frá hlutaðeigandi vinnuveitanda.

Ellí- og örorkulífeyrisþegar sjóðsins teljast sjóðfélagar.

2. gr.

Við ákvörðun um, hverjir skuli teljast bændur á lögbýlum, skal að jafnaði farið eftir ábúendaskrá Landnáms ríkisins.

Nú færir maður rök að því, að ekki sé um rétta eða fullnægjandi skráningu að ræða hjá Landnámi ríkisins á atriðum, er máli skipta í sambandi við réttindi hans eða skyldur, og skal þá stjórn sjóðsins úrskurða um aðild hans að sjóðnum með hliðsjón af skattframtölum, landbúnaðarskýrslum og öðrum gögnum, er máli geta skipt. Á sama hátt skal stjórnin taka skráningu til athugunar og úrskurðar, ef gögnum ber ekki saman eða hún telur af öðru tilefni ástæðu til að ætla skráningu ófullnægjandi eða ranga.

Stjórnin tekur ákvörðun um, hvort breytt skráning skuli gilda um liðinn iðgjaldagreiðslutíma. Þó skal ekki reikna iðgjöld aftur í tímann gegn vilja þess, sem hlut á að máli, nema líklegt megi teljast, að hann hafi haft vitneskju um málavexti. Reikna skal vexti af vangreiddum iðgjöldum samkvæmt ákvæðum 1. málgr. 6. gr., og biðtími sá, sem tilgreindur er í 10., 11. og 12. gr. laga nr. 101 1970, skal reiknaður frá þeim tíma, er stjórnin tók skráningu til athugunar. Heimilt er þó til ársloka 1972 að telja liðinn iðgjaldagreiðslutíma til biðtíma í þessu sambandi.

Skýlt er félagsbúi að senda lífeyrissjóðnum tilkynningu um, hverjir séu aðilar að búinu og hvernig tekjum þess sé skipt milli þeirra. Á sama hátt skulu allar breytingar í þessu efni tilkynntar sjóðnum jafnóðum og þær eiga sér stað. Sjóðstjórnin ákveður, hvort leiðrétting á skiptingu iðgjalda skuli gerð fyrir liðinn iðgjaldagreiðslutíma, ef tilkynning hefur verið vanrækt.

3. gr.

Iðgjöld bænda, sem eru sjóðfélagar, skulu innheimt af búvöruverði, þar með töldum gjöldum til sjóða og kostnaði, er sölufélög greiða vegna framleiðenda, sem tiltekinn hundraðshluti þess. Hundraðshluti þessi skal ákveðinn fyrirfram fyrir hvert almanaksár, þannig að hann samsvari 4% af grundvallarlaunum, sbr. 8. gr. laga nr. 101 1970 um Lífeyrissjóð bænda, í verðlagsgrundvelli landbúnaðarvara haustið á undan. Hundraðshlutinn skal reiknaður með tveimur aukastöfum, og við álagningu hans skal farið eftir sömu reglum og gilda um búnaðarmálasjóðsgjald samkvæmt lögum nr. 38 1945.

Bændur, sem eru í hjónabandi eða óvígðri sambúð, sbr. 21. gr. laga nr. 101 1970, skulu ekki greiða herra iðgjald en sem svarar 4% iðgjaldi af hálfum öðrum grundvallarlaunum samkvæmt 8. gr. laganna, en aðrir bændur skulu greiða iðgjald allt að grundvallarlaunum. Hámörk þessi miðast hvert almanaksár við hjúskaparstétt í lok ársins.

Á móti iðgjöldum sjóðfélaga samkvæmt 1. málgr. skal leggja gjald á allar búvörur, og skal gjald þetta vera ákveðinn hundraðshluti ár hvert þannig, að

hann samsvari 6% framlagi af reiknuðum heildarlaunum allra bænda, er þeim ber að greiða iðgjöld af samkvæmt 1. og 2. málsg. Ráðherra ákveður hundraðshlutann að fengnum tillögum sjóðstjórnar fyrirfram fyrir hvert almaksár. Nú kemur í ljós við reikningsuppgjör, að heildarfjárhæð framlags samkvæmt þessari málsg. er ekki í réttu hlutfalli við heildarfjárhæð iðgjalda samkvæmt 1. málsg., og skal þá taka tillit til mismunarins við næstu ákvörðun gjaldsins, enda nemi hann a. m. k. 5%.

Stjórn sjóðsins skal eigi síðar en 15. desember ár hvert, í fyrsta sinn fyrir 15. desember 1971, birta auglýsingu um þá hundraðshluta búvöruverðs, sem nefndir eru í 1. og 3. málsg. og gilda eiga eftirfarandi almanaksár.

4. gr.

Tekjur af eggjatöku, fuglatekju, dún, silveiði, grásleppuveiði, lax- og silungsveiði og reka skulu vera gjaldskyldar til sjóðsins að $\frac{2}{3}$, en þó skulu tekjur af veiðileigu aldrei vera gjaldskyldar. Skal iðgjald samkvæmt 1. málsg. 3. gr. nema 4% af hinum gjaldskylda hluta þessara tekna, en framlag samkvæmt 3. málsg. 6%.

5. gr.

Nú hefur bóndi atvinnutekjur af öðru en búvöruframleiðslu og greiðir ekki af þeim iðgjöld til lífeyrissjóðs, og skal honum þá heimilt að greiða af slíkum tekjum iðgjöld til Lífeyrissjóðs bænda, en ekki mega þó heildariðgjaldagreiðslur fara fram úr mörkum þeim, sem tilgreind eru í 2. málsg. 3. gr. Iðgjöld skulu vera 10% af tryggðum tekjum, og teljast 4% vera iðgjöld sjóðfélaga, en 6% framlag vinnuveitanda.

Iðgjöld af launþegum, sem eru sjóðfélagar samkvæmt 3. málsg. 1. gr. skulu vera 10% af umsömdum föstum launum með þeim takmörkunum, sem nefndar eru í 2. málsg. 3. gr. Teljast 4% vera iðgjöld sjóðfélaga, en 6% framlag vinnuveitanda. Séu laun greidd í fóðrum, fæði, húsnæði eða öðrum hlunnindum, skulu þau reiknuð til peningaverðs eftir samkomulagi launþega og vinnuveitanda innan marka, sem sjóðstjórn kann að ákveða.

6. gr.

Þeir aðilar, sem taka búvörur bænda til sölumeðferðar, svo sem mjólkurbú, sláturhús og verzlanir, skulu innheimta iðgjöld samkvæmt 1. málsg. 3. gr. eftir fyrirmælum sjóðstjórnar. Sama gildir um framlög samkvæmt 3. málsg. 3. gr., nema ráðherra ákveði að greiða þau úr ríkissjóði í sambandi við niðurgreiðslu á landbúnaðarvörum. Heimilt er söluaðila að innheimta iðgjöld jafnóðum og greiðslur til bænda fara fram, en skil til sjóðsins skulu við það miðuð, að innheimta eigi sér stað eigi sjaldnar en tvisvar á ári. Skal gjalddagi fyrri ársheimings vera 1. ágúst, en gjalddagi síðari ársheimings 1. marz næsta ár. Þó skal gjalddagi vegna ársins 1971 verða aðeins einn, þ. e. 1. marz 1972. Séu skil eigi gerð innan 30 daga frá gjalddaga, skal reikna dráttarvexti frá gjalddaga, jafnháa hæstu útlánsvöxtum banka. Skilagrein fyrir síðari ársheiming skal fylgja sundurliðun á iðgjöldum ársins eftir nöfnum og nafnnúmerum iðgjaldsgreiðenda. Enn fremur skal tilgreina heimilisfang, ef sjóðstjórn óskar þess.

Með búvöruframleiðslu bónda reiknast einnig búvörur, sem lagðar eru inn á nafn maka hans, sambýliskonu eða sambýlismanns, sbr. 21. gr. laga nr. 101 1970. Heimilt er söluaðila í samráði við sjóðstjórn að takmarka innheimtu iðgjalds vegna hvers einstaks bónda við fjárhæð sem svarar hámarksíðgjaldi því, sem kvæntum manni ber að greiða samkvæmt 2. málsg. 3. gr.

Bændur skulu standa skil á iðgjöldum og framlögum samkvæmt 4. og 5. gr., og sama gildir um iðgjöld og framlög samkvæmt 1. og 3. málsg. 3. gr., ef sala á sér stað beint til neytenda. Gilda ákvæði 1. málsg. um gjalddaga og dráttarvexti um þessar greiðslur.

Nú berast ekki iðgjöld af launþega samkvæmt 2. málsg. 5. gr. innan þriggja mánaða frá gjalddaga, og skal hann þá talinn hættur iðgjaldagreiðslum til sjóðsins.

Iðgjöld, sem ekki er skilað til sjóðsins, veita sjóðfélaga ekki lífeyrisréttindi.

Heimilt er stjórn sjóðsins að semja við Framleiðsluráð landbúnaðarins um, að það annist innheimtu fyrir sjóðinn hjá söluaðilum og öðrum, sem gera eiga skil við hann á iðgjöldum og framlögum samkvæmt þessari grein.

Nú nær samanlagt verð innlagðrar búvöru framleiðanda hjá söluaðila ekki kr. 10 000.00 á árinu 1971, og er þá söluaðilanum heimilt að fella niður iðgjaldsinnheimtu hjá hlutaðeigandi framleiðanda vegna þess árs. Sjóðnum er þó skylt að veita slíku iðgjaldi viðtöku, ef skil eru gerð fyrir árslok 1972.

7. gr.

Af iðgjöldum, sem sjóðnum eru greidd vegna manna, sem ekki eru sjóðfélagar, og sjóðfélaga, sem hafið hafa töku ellilífeyris eða náð 70 ára aldri, skal hann endurgreiða þann hluta, sem sjóðfélaginn hefur sjálfur greitt, enda komi krafa þar um innan þriggja ára frá lokum iðgjaldagreiðsluárs. Telji sjóðstjórn endurgreiðslurétt ótvíræðan og upplýsingar um móttakanda fullnægjandi, skal hún sjá um endurgreiðslu, annað hvort til söluaðila eða beint til iðgjaldsgreiðanda, án þess, að krafa sé gerð. Þá skulu iðgjöld, sem innheimt eru umfram þau mörk, sem tilgreind eru í 2. málsg. 3. gr., endurgreidd eigi sjaldnar en einu sinni á ári.

8. gr.

Árið 1971 skulu iðgjöld og framlög til sjóðsins vera $\frac{1}{4}$ þess, sem í 3.—5. gr. segir, helmingur árið 1972 og $\frac{3}{4}$ árið 1973. Frá 1. janúar 1974 skulu þau vera eins og segir í 3.—5. gr.

9. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 24. gr. laga nr. 101 1970 um Lífeyrissjóð bænda og öðlast gildi þegar í stað.

Fjármálaráðuneytið, 26. október 1971.

Halldór E. Sigurðsson.

Jón Sigurðsson

REGLUGERÐ

fyrir Hitaveitu Reykjahlíðar.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi gildir um byggðasvæði Reykjahlíðar og Voga.

2. gr.

Stjórn hitaveitunnar.

Hreppsnefnd Skútastaðahrepps fer með stjórn hitaveitunnar og kýs þriggja manna hitaveitunefnd sér til ráðuneytis. Hreppsnefnd er heimilt að skipa hitaveitustjóra, er annist daglegan rekstur hitaveitunnar, en hreppsnefnd skipar starfsmenn honum til aðstoðar, eftir því sem þörf krefur.

Þar til öðru vísi verður ákveðið, fer oddviti (sveitarstjóri) Skútustaðahrepps með störf hitaveitustjóra.